

UNIVERSITY COLLEGE LONDON

University of London

EXAMINATION FOR INTERNAL STUDENTS

For The Following Qualification:–

B.A.

Old Icelandic

COURSE CODE : ENGLN34

DATE : 22-MAY-06

TIME : 10.00

TIME ALLOWED : 3 Hours

Answer Question 1 and two other questions.

Candidates must not present substantially the same material in any two answers, whether on this paper or in other parts of the examination.

1. Translate three of the following passages.

(a)

Þá er myrkt var orðit, leituðu þeir sér til náttstaðar ok fundu fyrir sér skála nokkurn mjök mikinn; váru dyrr á enda ok jafnbreiðar skálanum. Þar leituðu þeir sér náttbóls. En of miðja nótt varð landskjálpti mikill, gekk jörðin undir þeim skykkjum, ok skalf húsit. Þá stóð Þórr upp ok hét á lagsmenn sína; ok leituðusk fyrir, ok fundu afhús til hægri handar í miðjum skálanum ok gengu þannig. Settisk Þórr í dyrnar, en önnur þau váru innar frá honum, ok váru þau hrædd, en Þórr helt hamarskaptinu ok hugði at verja sik. Þá heyrðu þau ym mikinn ok gný. 5 10

En er kom at dagan, þá gekk Þórr út ok sér hvar lá maðr skamt frá honum í skóginum, ok var sá eigi lítill. Hann svaf ok hraut sterkliga. Þá þóttisk Þórr skilja hvat látum verit hafði of nóttina. Hann spennir sik megingjörðum ok óx honum ásmegin; en í því bili vaknar sá maðr, stóð upp skjótt. En þá er sagt at Þór varð bilt einu sinni at slá hann með hamrinum, ok spurði hann at nafni; en sá nefndisk Skrýmir, 'en eigi þarf ek', sagði hann, 'at spyrja þik at nafni; kenni ek at þú ert Ása-Þórr. En hvárt hefir þú dregit á braut hanzka minn?' 15 20

TURN OVER

(b)

Í þessu bili hleypr upp á þekjuna Þorbrandr Þorleiksson ok hæggr í sundr bogastrenginn Gunnars. Gunnarr þrífir atgeirinn báðum höndum ok snýsk at honum skjótt ok rekr í gegnum hann ok kastar honum á völlinn. Þá hljóp upp Ásbrandr bróðir hans. Gunnarr leggir til hans atgeirinum, ok kom hann skildi fyrir sik; atgeirrinn rendi í gegnum skjöldinn ok meðal handleggjanna. Snaraði Gunnarr þá atgeirinn svá fast at klofnaði skjöldrinn, en brotnuðu handleggirnir, ok fell hann út af vegginum. Áðr hafði Gunnarr sært átta menn, en vegit þá tvá. Þá fekk Gunnarr sár tvau; ok sögðu þat allir menn at hann brygði sér hvártki við sár né við bana. Hann mælti til Hallgerðar, 'Fá mér leppa tvá ór hári þínu ok snúið þit móðir mín saman til bogastrengs mér.' 'Liggr þér nökkut við?' segir hon. 'Líf mitt liggr við', segir hann, 'því at þeir munu mik aldri fá sótt meðan ek kem boganum við.' 'Þá skal ek nú', segir hon, 'muna þér kinnhestinn, ok hirði ek aldri hvárt þú verr þik lengr eða skemmr.' 'Hefir hvern til síns ágætis nökkut', segir Gunnarr, 'ok skal þik þessa eigi lengi biðja.' Rannveig mælti, 'Illa ferr þér, ok mun þín skömm lengi uppi.'

5

10

15

20

CONTINUED

(c)

En er þeir váru skamt komnir frá skála, þá gekk Tyrkir í mót þeim ok var honum vel fagnat. Leifr fann þat brátt at fóstura hans var skapgott. Hann var brattleitr ok lauseygr, smáskitligr í andliti, litill vexti ok vesalligr, en íþróttamaðr á alls konar hagleik.

5

Þá mælti Leifr til hans: 'Hví vartu svá seinn, fóstri minn, ok fráskila foruneytinu?' Hann talaði þá fyrst lengi á Þýzku ok skaut marga vega augunum ok gretti sik, en þeir skildu eigi hvat er hann sagði. Hann mælti þá á Norrœnu, er stund leið: 'Ek var genginn eigi miklu lengra, en þó kann ek nokkur nýnæmi at segja: ek fann vínvið ok vínber.' 'Mun þat satt, fóstri minn?' kvað Leifr. 'At vísu er þat satt', kvað hann, 'því at ek var þar fæddr er hvárki skorti vínvið né vínber.'

10

Nú sváfu þeir af þá nótt, en um morguninn mælti Leifr við háseta sína: 'Nú skal hafa tvennar sýslur fram ok skal sinn dag hvárt lesa vínber eðr hoggva vínvið ok fella mörkina svá at þat verði farmr til skips míns.' Ok þetta var ráðs tekit. Svá er sagt at eptirbátr þeira var fylldr af vínberjum. Nú var hogginn farmr á skipit, ok er vórar, þá bjoggusk þeir ok sigldu brott. Ok gaf Leifr nafn landinu eptir landkostum ok kallaði Vínland.

15

20

TURN OVER

(d)

Kæmr nú þessi fregn fyrir Hrólfr konung ok kappá hans upp í kastalann, at maðr mikilúðligr sé kominn til hallarinnar ok hafi drepit einn hirðmann hans, ok vildu þeir láta drepa manninn. Hrólfr konungr spurðisk eptir, hvárt hirðmaðrinn hefði verit saklauss drepinn. 'Því var næsta', sögðu þeir. Kómusk þá fyrir Hrólfr konung öll sannindi hér um. Hrólfr konungr sagði þat skyldu fjarri, at drepa skyldi manninn — 'hafi þit hér illan vanda upp tekit, at berja saklausa menn beinum; er mér í því óvirðing, en yðr stór skömm, at gera slíkt. Hefi ek jafnan rætt um þetta áðr, ok hafi þit at þessu engan gaum gefit, ok hygg ek at þessi maðr muni ekki allítill fyrir sér, er þér hafið nú á leit; ok kallið hann til mín, svá at ek viti hverr hann er.'

Boðvarr gengr fyrir konung ok kveðr hann kurteisliga. Konungr spyrr hann at nafni. 'Hattargriða kalla mik hirðmenn yðar, en Boðvarr heiti ek.' Konungr mælti, 'Hverjar bætr viltu bjóða mér fyrir hirðmann minn?' Boðvarr segir, 'Til þess gærði hann, sem hann fekk.' Konungr mælti, 'Viltu vera minn maðr ok skipa rúm hans?' Boðvarr segir, 'Ekki neita ek at vera yðarr maðr, ok munu vit ekki skiljask svá búit, vit Höttr, ok dveljask nær þér báðir, heldr en þessi hefir setit; elligar vit fœrum brott báðir.' Konungr mælti, 'Eigi sé ek at honum sæmd, en ek spara ekki mat við hann.'

CONTINUED

(e)

Ok hann þat orða alls fyrst of kvað:
'Heyrðu nú, Loki, hvat nú mælik,
es engi veit jarðar hvergi
né upphimins: Áss es stolinn hamri!'

Gengu þeir fagra Freyju túna, 5
ok hann þat orða alls fyrst of kvað:
'Muntu mér, Freyja, fjaðrhams ljá,
ef minn hamar mættak hitta?'

Freyja kvað:

'Þó mundak gefa þér, at ór gulli væri, 10
ok þó selja, at væri ór silfri.'

Fló þá Loki — fjaðrhamr dunði —
unz fyr útan kom Ása garða,
ok fyr innan kom jötna heima.

Þrymr sat á haugi, þursa dróttinn, 15
greyjum sínum gullbönd snæri
ok mörum sínum mæn jafnaði.

Þrymr kvað:

'Hvat's með Ásum? hvat's með álfum?
Hví'st einn kominn í Jötunheima?' 20

Loki kvað:

'Ílt's með Ásum, ílt's með álfum;
hefr þú Hlórríða hamar of fólgin?' 25

Þrymr kvað:

'Ek hef Hlórríða hamar of fólgin 25
átta røstum fyr jørð neðan,
hann engi maðr aptr of heimtir,
nema færi mér Freyju at kván.'

TURN OVER

(f)

‘Svá skaltu, Atli,
augom fiarri,
sem munt meniom
[mínom] verða:
er und einom mér   5
öllum um fólgin
hodd Niflunga—
lífira nú Hogni.

‘Ey var mér týja,
meðan vit tveir lífðom,   10
nú er mér engi,
er ek einn lífik.
Rín skal ráða
rógmálmi skatna,
[á] sú in áskunna,   15
arfi Niflunga.
Í veltanda vatni
lýsaz valbaugar,
heldr en á hǫndom
gull skíni Húna bǫrnom.’ 20

‘Ýkvið ér hvélvǫgnom—
haptr er nú í bǫndom.’

Atli inn ríki
reið glaummǫnom,
sleginn rógbornom,   25
sífungr þeira.
†[Systir þeira] Guðrún
sigtíva
varnaði við tárom,
vaðin í þyshǫllo: 30

‘Svá gangi þér, Atli,
sem þú við Gunnar áttir
eiða oft um svarða
ok ár of nefnda,
at sól inni suðrhǫllo   35
ok at Sigtýs bergi,
hǫlkvi hvílbeðiar
ok at hringi Ullar.’—

Ok meirr þaðan
menvǫrð bituls,   40
dólgrǫgni, dró
til dauð[s] skokkr.

CONTINUED

2. Choose two of the passages which you have not translated in Question 1, and comment on any points of literary and stylistic interest.
3. Do you think religion, whether heathen or Christian, has a role to play in *Atlakviða*?
4. Either: (a) Compare Skírnir's sense of humour in *Skírnismál* with Loki's in *Þrymskviða*.
Or: (b) Marlene Ciklamini calls Snorri's tale about Freyr and Gerðr 'a falsified summary of *Skírnismál*'. How wrong, in your view, is Snorri's reading of this poem?
5. How does Snorri characterize the Æsir as members of a family?
6. 'A gifted narrator, though untrained' (Gabriel Turville-Petre, on Ari Þorgilsson). Discuss Ari's ability to tell a story in *Íslendingabók*.
7. We often ignore the most important fact about skaldic poetry, which is that most of it is preserved embedded in prose texts.

(Judith Jesch)

What is the role of skaldic verses in the narrative of *Egils saga*?

8. Either: (a) *Völsunga saga* is 'different from other *fornaldarsögur* in that it is demonstrably a paraphrase of poems' (Karen Swenson). With this difference in mind, compare the quality of this saga's construction with that of *Hrólfs saga kraka*.
Or: (b) To what extent is love portrayed as a destabilizing force in *Hrólfs saga kraka* and *Völsunga saga*?

TURN OVER

9. Discuss depictions of the uncanny in *Grænlandinga saga* and *Eiríks saga rauða*.
10. Thomas Bredsdorff says that Njáll's 'recurrent task throughout *Njáls saga* is the dispensing of advice'. Consider what happens in the saga, and why, to people who do not take it.
11. Either: (a) Can *Hrafnkels saga* be read as a conflict between heathenism and Christianity?
- Or: (b) According to Hermann Pálsson, the treatment of the landscape in *Hrafnkels saga* 'shows the same articulate quality as the author's handling of human motivation'. In the light of this statement, write on landscape as a character in *Hrafnkels saga*.
12. Islands are places apart where Europe is absent.
 Are they? The world still is, the present, the lie,
 And the narrow bridge over a torrent
 Or the small farm under a crag

Are natural settings for the jealousies of a province.

(W.H. Auden, 'Journey to Iceland')

Discuss what you consider to be uniquely Icelandic about the quarrels in any saga or sagas of Icelanders which you have read.

END OF PAPER